

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4847/2022
05.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић адвокат из ..., против туженог Ансамбла народних игара и песама Косова и Метохије „Венац“ из Приштине, са седиштем у Грачаници, чији је пуномоћник Љубомир Пантовић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3823/22 од 16.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3823/22 од 16.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 448/21 од 24.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време на радном месту играч (члан ансамбла народне игре – члан балетског ансамбла 1) код туженог од 01.09.2020. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужени призна сва права и обавезе из радног односа на неодређено време са пуним радним временом почев од 01.09.2020. године па надаље у року од 8 дана, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара у року од 8 дана по пријему пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3823/22 од 16.09.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 448/21 од 24.02.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 85. став 2. ЗПП, јер је тужену заступао пуномоћник – адвокат уписан у именик адвоката Косовске Митровице, супротно наводима у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог у радном односу на одређено време почев од 01.03.2015. године, на пословима играча, односно члана балетског ансамбла 1 по више сукцесивно закључених уговора о раду у континуитету. Дописом Министарства културе и информисања од 16.11.2017. године, од 21.10.2020. године и од 23.10.2020. године, а у вези молбе тужене ради давања сагласности за пријем у радни однос на неодређено време за попуњавање слободних, односно упражњених радних места, тужена установа је обавештена да је од стране Министарства финансија дато негативно мишљење те да се може сматрати да поменутој молби није удовољено. Тужилац је постављеним тужбеним захтевом тражио прерастање радног односа на неодређено време, у смислу члана 37. Закона о раду, јер је дуже од 24 месеца у непрекидном трајању у радном односу код туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да се у конкретном случају нису стекли услови за преображај радног односа из одређеног у неодређено време, због чега је одбио тужбени захтев.

Одлучујући о жалби тужиоца, другостепени суд је нашао да није било услова за преображај радног односа тужиоца код туженог због тога што је у спорном периоду био на снази Закон о буџетском систему као *lex specialis*, којим је у члану 27е став 34. било прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних односно упражњених радних места до 31.12.2020. године.

Уредбом о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 159/2020) ближе су прописани поступак, рокови и услови у вези запошљавања у контексту извршавања императивних одредаба Закона о буџетском систему.

Чланом 37. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05... 95/18) прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1); послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива на период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2); ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена на које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Одредбом члана 27е став 34. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09... 149/20) било је прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31. децембра 2020. године. Изузетно од става 34. овог

члана, радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење министарства (став 35).

Према одредби члана 105. Закона о буџетском систему, ако су одредбе других закона односно прописа у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

У конкретном случају директор туженог обраћао се надлежном министарству ради прибављања потребне сагласности за пријем у радни однос на неодређено време за шест извршилаца у више наврата, али је по свакој молби одговорено да је дато негативно мишљење, због чега нису били испуњени за ново запошљавање ситуацији када је Закон о буџетском систему *lex specialis* у односу на Закон о раду и када се ради о послодавцу који јесте корисник јавних средстава за кога је јасно дефинисана процедура за заснивање радног односа.

Како императивне одредбе Закона о буџетском систему не могу бити дерогиране претпоставком преображаја радног односа тужиоца на одређено време у радни однос на неодређено време, неоснован је тужбени захтев којим је тражио да се утврди да је дана 01.09.2020. године засновао радни однос на неодређено време код туженог, као и захтев да му тужени призна сва права и обавезе из радног односа на неодређено време са пуним радним временом почев од тог датума.

Неосновани су наводи у ревизији тужиоца да је нејасно како пропис о планирању буџета може да ограничи остваривање права из радног односа, поготову ако се узме у обзир да је све време рада тужилац редовно примао плату, па самим тим да су обезбеђена новчана средства за његов рад и тако уназад више од 10 година.

Према одредби члану 105. Закона о буџетском систему ако су одредбе других закона, односно прописа, у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона, из чега произилази да су правилно нижестепени судови одбили тужбени захтев.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**